

**DECYZJA URZĘDU DS. EUROPEJSKICH PARTII POLITYCZNYCH
I EUROPEJSKICH FUNDACJI POLITYCZNYCH
z dnia 4 grudnia 2025 r.
NAKLADAJĄCA KARY W ODNIESIENIU DO EUROPEJSKIEJ PARTII
POLITYCZNEJ
„EUROPEJSKA PARTIA LEWICY”
(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

URZĄD DS. EUROPEJSKICH PARTII POLITYCZNYCH I EUROPEJSKICH FUNDACJI POLITYCZNYCH,

uwzględniając:

- Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 10 ust. 4,
- Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 224,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych ze zmianami¹ (zwane dalej „rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 1141/2014”), w szczególności jego art. 20, 22, 27 i 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejska Partia Lewicy (zwana dalej „EL”) ma siedzibę w Brukseli w Belgii i została zarejestrowana jako europejska partia polityczna decyzją Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych (zwanego dalej „Urzędem”) z dnia 7 sierpnia 2017 r. (2017/C 428/11).
- (2) W dniu 27 czerwca 2025 r. EL przedłożyła Urzędowi sprawozdania finansowe oraz inne dokumenty dotyczące roku 2024, zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014. Urząd zwrócił się do EL, w wiadomościach e-mail z 22 lipca i 12 września 2025 r., o przekazanie dodatkowych informacji, na co EL udzieliła odpowiedzi odpowiednio 25 lipca 2025 r. oraz 19 września 2025 r., dotyczących następujących kwestii:
 - wyjazdu delegacji EL do Wenezueli z okazji wyborów prezydenckich w tym kraju w dniu 28 lipca 2024 r., na zaproszenie Partido Socialista Unido de Venezuela („PSUV”), podczas którego przyjęto pokrycie kosztów podróży ze źródła spoza UE, oraz
 - udziału finansowego w wydarzeniu, które odbyło się 2 lutego 2024 r. w „Espace Niemeyer” w Paryżu, Francja, z udziałem Parti communiste français („PCF”), zatytułowanym „Soirée Haïti et sa révolution”.

¹ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1, zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/673 z dnia 3 maja 2018 r. (Dz.U. L 1141 z 4.5.2018, s. 1) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2019/493 z dnia 25 marca 2019 r. (Dz.U. L 851 z 27.3.2019, s. 7).

- (3) Stan faktyczny i ocena prawna tych interakcji zostały przedstawione osobno poniżej.

PRZYJĘCIE POKRYCIA KOSZTÓW PODRÓŻY ZE STRONY WENEZUELI

FAKTY I PROCEDURA

- (4) W następstwie zaproszenia wystosowanego przez[...] w imieniu Partido Socialista Unido de Venezuela („PSUV”) grupa siedmiu przedstawicieli EL (dalej: „delegacja”) udała się do Wenezueli z okazji wyborów prezydenckich w tym kraju, które odbyły się 28 lipca 2024 r. Delegacja wzięła udział w zorganizowanych działaniach, takich jak transmitowane przemówienie [...] oraz wizyta w lokalu wyborczym. Delegacja została również sfotografowana na tle portretu [...], jednego z kandydatów w wyborach 2024 r., a także z flagą z logo EL i z uniesioną pięścią na tle plakatu „Encuentro con acompañantes internacionales - Elecciones Presidenciales 2024”.
- (5) EL w swoich sprawozdaniach dotyczących roku 2024 z 27 czerwca 2025 r. oraz 25 lipca 2025 r. wskazała, że pokryła kwotę 673,20 EUR tytułem wyjazdu delegacji do Wenezueli, podając następujący opis: „Wyjazd zorganizowany przez Grupę Roboczą ds. Stosunków Międzynarodowych we współpracy z lokalnymi stowarzyszeniami i organizacjami politycznymi w celu wsparcia działań światowej lewicy oraz wzmocnienia współpracy międzynarodowej”. Dokumentacja przekazana Urzędowi zawierała następujące dodatkowe wyjaśnienie: „Całkowity koszt tego działania ogranicza się do wydatków poniesionych przez EL na udział jej przedstawicieli w opisanym działaniu”.
- (6) W wiadomości e-mail z 22 lipca 2025 r. Urząd zwrócił się o szczegółowe informacje dotyczące partnerów współpracy EL.
- (7) EL w odpowiedzi z 25 lipca 2025 r. wskazała: „Pragniemy wyjaśnić, że nie podaliśmy pierwotnie nazw partnerów współpracy dla działań, które wymienili Państwo w drugiej części punktu 3, ponieważ nie uznawaliśmy tych organizacji za partnerów współpracy w ramach wydarzenia. Organizacje te zapraszały przedstawicieli politycznych EL lub zapewniały wsparcie logistyczne, umożliwiając realizację zaplanowanych celów na miejscu, w ramach utrzymywania stosunków międzynarodowych (przede wszystkim wymiana polityczna i zbieranie informacji)”. W załącznikach do wiadomości e-mail z 25 lipca 2025 r. skierowanej do Urzędu EL przedstawiła następującą informację dotyczącą partnerów współpracy w ramach tego działania: „Partido Socialista Unido de Venezuela (PSUV – Asuntos Internacionales)”.
- (8) W e-mailu z 12 września 2025 r. Urząd poprosił o następujące dodatkowe dokumenty dotyczące tego działania: „i. fotografie wykonane podczas wydarzenia; ii. ustalenia umowne i finansowe z partnerami współpracy przy tym działaniu”.
- (9) EL odpowiedziała e-mailem z 19 września 2025 r., komentując załączniki w następujący sposób: „a. Zdjęcia w linku.; b. Brak umów, ponieważ nasza misja polegała na obserwacji wyborów”.

- (10) Oprócz materiału fotograficznego EL przekazała Urzędowi elektroniczną kopię pisma w języku hiszpańskim z 8 kwietnia 2024 r., podpisanego przez [...] w imieniu Partido Socialista Unido de Venezuela, skierowanego do [...], „Partido de Izquierda Europea”. Główna treść tego pisma została przedstawiona poniżej:
- „Reciba usted un saludo solidario de parte del Partido Socialista Unido de Venezuela. Aprovecho la oportunidad para expresar, en nombre del pueblo bolivariano, nuestro profundo respeto y reconocimiento por la causa que usted diariamente emprende a favor de la felicidad de los pueblos del mundo.*
- Como usted sabe, el próximo 28 de julio se celebrarán en Venezuela las elecciones presidenciales para el período 2025 - 2031. Este evento es de trascendental importancia para el destino de la Revolución Bolivariana y demás procesos políticos en América Latina y el mundo. En esta elección, el Presidente Nicolás Maduro Moros es el candidato de la esperanza y la dignidad de la Patria de Bolívar y Chávez, con quien garantizamos la estabilidad y felicidad en el futuro, el fortalecimiento de la unidad latinoamericana y la construcción de un mundo más humano y multipolar.*
- En ese sentido, le extendemos nuestra invitación para que acompañe a nuestro pueblo durante el desarrollo dicho evento electoral. De ser positiva su respuesta, le solicitamos respetuosamente confirmar su voluntad a través del correo electrónico: [...], así como compartir por esa **vía su teléfono de contacto y documento de viaje**. Esperamos su respuesta afirmativa antes del 30 de abril a fin de ampliar /os detalles logísticos respectivos a su participación en esta jornada tan especial.*
- Sin nada más que agregar, le reitero en nombre del [...], nuestra plena solidaridad y compromiso con su lucha, la cual también es nuestra lucha”.*
- (11) W wiadomości przewodniej EL z 19 września 2025 r. skierowanej do Urzędu przedstawiono również następujące dodatkowe wyjaśnienia: „Odnosząc się ponadto do misji obserwacji wyborów, jako że to nasz pierwszy cykl rozliczeniowy, w którym wymieniamy się informacjami na temat tego typu wydatków, pragnę przedstawić następujące wyjaśnienie: Jedyną rzeczą, która je wszystkie łączy, jest to, że nigdy nie współpracujemy finansowo z żadnym podmiotem, gdy wysyłamy delegację w ramach takich misji. Pozostałe okoliczności różnią się w zależności od wielu czynników, w tym od samego kraju i tego, jak podchodzi on do misji obserwacji wyborów. Z pewnością nie pojechalibyśmy obserwować wyborów do kraju, który tego zakazuje. Poza tym, jak można zauważyć w przesłanych plikach, na przykład w Meksyku istnieje wieloletnia tradycja bardzo otwartej i zorganizowanej komisji wyborczej, która dysponuje całą infrastrukturą do organizacji i przyjmowania międzynarodowych misji obserwacyjnych. W innych krajach może być inaczej i choć nie zakazują one międzynarodowej obserwacji wyborów, zwykle nie mają warsztatów informacyjnych, seminariów, materiałów itp., które mogłyby posłużyć jako dowód. Zazwyczaj poza obserwacją w dniu wyborów staramy się spotykać z partiami lub fundacjami politycznymi, aby zorientować się w bieżącej sytuacji politycznej, w jakiej odbywają się wybory, i móc następnie przygotować bardziej wyczerpujący raport z naszej misji”.
- (12) [...] był, i już w chwili wystosowania zaproszenia pozostawał, objęty sankcjami Unii Europejskiej jako osoba, która „przyczynia się do podważania demokracji i praworządności w Wenezueli oraz represjonowania społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji, w tym poprzez wykorzystywanie mediów do publicznego atakowania i zastraszania opozycji politycznej, innych mediów i społeczeństwa obywatelskiego oraz wydawanie rozkazów zatrzymania osób, w tym Boliwariańskim Narodowym Służbom Wywiadowczym” (pkt 7 załącznika I do decyzji Rady (WPZiB)

2017/2074 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli, Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 60, ze zmianami, w szczególności w drodze decyzji Rady (WPZiB) 2023/2498 z 10 listopada 2023 r., Dz.U. L, 2023/2498, 13.11.2023).

- (13) Zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami o cenach w 2024 r., koszt podróży w obie strony z Unii Europejskiej do Wenezueli wynosił co najmniej 480 EUR na osobę, a nocleg w zwykłym hotelu w Caracas – co najmniej 30 EUR za osobę.

Wszczęcie postępowania, prawo do bycia wysłuchanym i możliwość zastosowania środków naprawczych

- (14) Pismem z 17 października 2025 r. Urząd poinformował EL o wszczęciu postępowania dotyczącego powyższej interakcji z PSUV, przedstawiając podsumowanie dostępnych faktów oraz wstępną ocenę wskazującą na naruszenie przez EL art. 20 ust. 5 lit. d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (15) Urząd umożliwił EL zgłoszenie uwag do 18 listopada 2025 r. oraz zastosowanie odpowiednich środków naprawczych w celu usunięcia naruszenia zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w tym samym terminie.
- (16) W odpowiedzi skierowanej do Urzędu w dniu 18 listopada 2025 r. EL oświadczyła: „W załączeniu przekazujemy podpisane oświadczenie naszej osoby odpowiedzialnej za stosunki międzynarodowe i członkini naszego sekretariatu politycznego – Maite Mola – przedstawiające praktyczne wyjaśnienie dotyczące naszego udziału jako obserwatorów wyborów prezydenckich w Wenezueli w 2024 r.”.
- (17) EL przekazała dokument z 17 listopada 2025 r. w języku angielskim i hiszpańskim dotyczący tego działania, w którym [...], [...] oraz poinformowała, że przedstawiciele EL uczestniczyli w „delegacji obserwacyjnej w 2024 r.” w Wenezueli. Brzmienie angielskiej wersji pisma przekazanego Urzędowi przedstawia się następująco:

„Wyjaśnienie dotyczące delegacji EL obserwującej wybory w Wenezueli w 2024 r. [...] jako osoba odpowiedzialna za stosunki międzynarodowe EL zgodnie z Państwa prośbą przesyłam pisemne wyjaśnienie w powyższej sprawie w związku z wszczęciem postępowania przez Urząd Parlamentu Europejskiego ds. Partii Politycznych i Fundacji Europejskich (APPF). Europejska Partia Lewicy, wraz z innymi organizacjami na świecie, od wielu lat angażuje się w obserwację wyborów w Ameryce Łacińskiej i Afryce. Konstytucje niektórych państw tych kontynentów przewidują międzynarodową obserwację, inne nie. Wenezuela to szczególny przypadek, gdzie zapraszanie zagranicznych organizacji do obserwacji wyborów jest powszechną praktyką wszystkich partii politycznych. Tak było w przypadku naszej delegacji obserwacyjnej w 2024 r. Potwierdzam własnoręcznym podpisem jako wieloletnia przedstawicielka ds. międzynarodowych, była wiceprzewodnicząca oraz członkini obecnego sekretariatu politycznego EL, że sposób naszego działania jako obserwatorów, łącznie z poniesionymi wydatkami, był jedynym możliwym z naszej strony”.

- (18) W odpowiedzi z 18 listopada 2025 r. EL nie wskazała, aby dokonała zwrotu jakiegokolwiek otrzymanej korzyści ani nie poinformowała o zastosowaniu lub proponowaniu jakiegokolwiek innych działań naprawczych.

OCENA FAKTÓW W ŚWIETLE RAM PRAWNYCH

- (19) Zgodnie z art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 „»darowizna« oznacza wszelkie przekazane środki pieniężne, wszelkie darowizny rzeczowe, wszelkie towary przekazywane poniżej wartości rynkowej, usługi (w tym pożyczki) lub prace świadczone poniżej wartości rynkowej, czy wszelkie inne transakcje, które stanowią korzyść ekonomiczną dla danej europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej, z wyjątkiem wkładów od członków i zwykłej działalności politycznej realizowanej na zasadzie dobrowolności przez osoby fizyczne”.
- (20) Art. 20 ust. 5 lit. d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowi, że: „Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne nie przyjmują: [...] d) darowizn od podmiotów prywatnych mających siedzibę w państwie trzecim lub od osób fizycznych z państw trzecich, które nie są uprawnione do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego”.
- (21) Zgodnie z art. 20 ust. 6 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 „[w] ciągu 30 dni od dnia ich otrzymania przez europejską partię polityczną lub europejską fundację polityczną wszelkie dotacje, które nie są dozwolone na mocy niniejszego rozporządzenia: a) zwracane są darczyńcy lub osobie występującej w jego imieniu; lub b) jeżeli zwrot jest niemożliwy – zgłaszane są Urzędowi i Parlamentowi Europejskiemu. Urzędnik zatwierdzający Parlamentu Europejskiego ustala należność i zezwala na odzyskanie środków zgodnie z art. 78 i 79 rozporządzenia finansowego. Środki zapisywane są jako dochody ogólne w sekcji budżetu ogólnego Unii Europejskiej dotyczącej Parlamentu Europejskiego”.
- (22) Art. 27 ust. 2 lit. b) pkt (i) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowi, że: „2. Urząd nakłada kary finansowe w następujących sytuacjach: [...] b) *naruszenia wymierne*: (i) jeżeli europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna przyjęła darowizny i wkłady, które nie są dozwolone na podstawie art. 20 ust. 1 lub 5, chyba że zostały spełnione warunki określone w art. 20 ust. 6”.
- (23) Art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowi: „1. Przed podjęciem ostatecznej decyzji dotyczącej kar, o których mowa w art. 27, Urząd lub urzędnik zatwierdzający Parlamentu Europejskiego umożliwia danej europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej wprowadzenie niezbędnych środków w celu zaradzenia sytuacji w rozsądnym terminie, który zazwyczaj nie powinien być dłuższy jeden miesiąc. W szczególności Urząd lub urzędnik zatwierdzający Parlamentu Europejskiego umożliwia poprawienie błędów pisarskich i arytmetycznych, przedstawienie dodatkowych dokumentów lub informacji, jeżeli zajdzie taka potrzeba, lub poprawienie wszelkich drobnych błędów. 2. Jeżeli europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna nie podejmie środków naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1, wydana zostaje decyzja dotycząca nałożenia odpowiednich kar, o których mowa w art. 27”.

a) Uwagi wstępne dotyczące ram regulacyjnych

- (24) Darowizna to każda korzyść ekonomiczna otrzymana przez europejską partię polityczną lub europejską fundację polityczną od podmiotu niebędącego członkiem. Pojęcie korzyści ekonomicznej, będące podstawą definicji darowizny, oznacza, że przepisy te obejmują nie tylko wpłaty bezpośrednie na rzecz europejskiej partii politycznej, lecz także sytuacje, w których korzyść przekazywana jest w innej formie, na przykład przez płatności na rzecz osoby trzeciej w celu zwolnienia partii europejskiej z wydatków lub zobowiązań, bądź zwrot poniesionych kosztów.
- (25) Przyjęcie wpłat bezpośrednich, zwrotu kosztów, umorzenia zadłużenia lub innej formy korzyści ekonomicznej nie może być skompensowane ani w żaden sposób wyłączone spod ograniczeń prawnych dotyczących darowizn przez świadczenie „usług” lub inne działania wzajemne, które nie mieszczą się w zakresie zgodnych z prawem i uzasadnionych działań europejskich partii politycznych określonych w art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej oraz rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (26) W przypadku otrzymania darowizny przez europejską partię polityczną lub europejską fundację polityczną stosuje się odpowiedni limit oraz zakazy dotyczące źródła darowizny, określone w art. 20 ust. 1 i 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, a zgodnie z art. 20 ust. 6 tego rozporządzenia w ciągu 30 dni powstaje obowiązek zwrotu zakazanych darowizn lub – jeśli jest to niemożliwe – powiadomienia Urzędu i Parlamentu Europejskiego w celu przekazania równowartości do budżetu Unii.

b) Zastosowanie do okoliczności faktycznych sprawy

(i) Korzyść ekonomiczna na rzecz EL pochodząca z kraju trzeciego

- (27) Wydatki poniesione przez EL na podróż delegacji do Wenezueli, zgłoszone Urzędowi przez EL, wyniosły 673,20 EUR.
- (28) Delegacja EL otrzymała zatem oczywiste wsparcie finansowe w formie płatności, zwrotu kosztów lub świadczenia usług podróży od PSUV, które wystosowało zaproszenie, w wysokości odpowiadającej różnicy między wpłatą dokonaną przez EL na rzecz delegacji a minimalnym rzeczywistym kosztem podróży (Unia Europejska–Wenezuela i z powrotem) oraz zakwaterowania (co najmniej 2 noce), tj. minimum 3 106,80 EUR (= $7 \times 480 + 7 \times 60 - 673,20$). Korzyść ekonomiczna została uzyskana przez samą EL, nawet jeśli została wypłacona lub przekazana członkom delegacji, ponieważ ograniczyła wydatki EL na podróż.
- (29) EL nie zrekompensowała otrzymanej od Wenezueli korzyści ekonomicznej żadną zgodną z prawem i uzasadnioną „usługą” świadczoną w zamian. W szczególności delegacja EL, wyjeżdżając do Wenezueli i uczestnicząc w działaniach na zaproszenie, w interesie oraz głównie na koszt obecnie rządzącej partii PSUV, nie przyczyniła się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej obywateli Unii ani nie wniosła wartości dodanej w imieniu obywateli Unii, jak wymaga tego art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (30) Delegacja EL przedstawiała się ponadto jako część międzynarodowej misji obserwacyjnej, co wynika zwłaszcza z treści zaproszenia, statusu „international

accompanier” oraz wizyty w lokalu wyborczym. Tę deklarację działania jako obserwatorzy wyborów potwierdziła EL również w odpowiedzi z 18 listopada 2025 r. dotyczącej prawa do bycia wysłuchanym. Delegacja naruszyła jednak kilka podstawowych zasad obserwacji wyborów uznanych przez Unię Europejską dla tego typu działalności², w szczególności przez przyjęcie zaproszenia od jednej z sił politycznych państwa goszczącego, konkurującej w tych wyborach, prezentowanie gestów poparcia wobec jednego z kandydatów oraz przyjęcie korzyści finansowych od partii politycznej tegoż kandydata.

- (31) Tym samym EL przyczyniła się również do zorganizowanej próby nadania pozorów legalności wyborom prezydenckim w Wenezueli w 2024 r. przez obecnie rządzącą partię, podczas gdy Parlament Europejski – opierając się na sprawozdaniach faktycznie niezależnych obserwatorów – „zdecydowanie potępia i całkowicie odrzuca oszustwo wyborcze zaaranżowane przez kontrolowaną przez reżim CNE” oraz „zauważa, że w sprawozdaniach międzynarodowych misji obserwacji wyborów wyraźnie stwierdzono, że wybory prezydenckie w Wenezueli z 28 lipca 2024 r. nie spełniały międzynarodowych standardów uczciwości wyborów”³. Podobne zastrzeżenia dotyczące wyborów prezydenckich w Wenezueli w 2024 r. zgłaszała również wysoka przedstawicielka do spraw wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w imieniu Unii Europejskiej⁴. Choć konkretne uwagi zostały sformułowane po wyborach w 2024 r., były one całkowicie przewidywalne dla EL w momencie przyjęcia korzyści ekonomicznej od PSUV i zainicjowania poparcia dla tej partii w Wenezueli, zwłaszcza wobec wcześniejszych komunikatów UE dotyczących wyborów organizowanych w tym kraju. Było bowiem powszechnie wiadome – i już przed wyborami w 2024 r. krytykowane przez Parlament Europejski – że oficjalna Misja Obserwacyjna UE została wydalona przez rząd [...] po obserwacji wyborów regionalnych i lokalnych w 2021 r., a poważne wątpliwości co do prawidłowości zbliżających się wyborów prezydenckich w 2024 r. istniały w związku z zatrzymaniami oraz arbitralną dyskwalifikacją kandydatów opozycji⁵.
- (32) Urząd przeanalizował również pismo [...], na które powołała się EL w swoich uwagach do Urzędu z 18 listopada 2025 r., w którym stwierdzono, że „[...] sposób naszego działania jako obserwatorów, łącznie z poniesionymi wydatkami, był jedynym możliwym z naszej strony”.
- (33) Urząd podkreśla jednak w tym kontekście, że EL nie może powoływać się na warunki narzucone przez podmiot z kraju trzeciego objęty sankcjami Unii Europejskiej, partię polityczną sprawującą władzę w państwie trzecim ani organy administracji tego kraju w celu usprawiedliwienia przyjęcia korzyści ekonomicznej zakazanej na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, ani w celu obejścia zakresu zgodnych z prawem i uzasadnionych działań europejskiej partii politycznej w świetle art. 10 ust. 4

² www.eods.eu/methodology

³ Rezolucja z dnia 19 września 2024 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli (2024/2810(RSP)), https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-10-2024-0013_PL.pdf

⁴ Zob. oświadczenie z dnia 10 stycznia 2025 r., <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2025/01/10/venezuela-statement-by-the-high-representative-on-behalf-of-the-eu-on-the-events-of-10-january-2025/>

⁵ Rezolucja z dnia 8 lutego 2024 r. w sprawie dalszych represji wobec sił demokratycznych w Wenezueli – ataki na [...] (2024/2549(RSP)), motyw J (wcześniejsi obserwatorzy wyborów UE wydaleny), motyw E–I (zatrzymanie i arbitralne pozbawienie praw wyborczych kandydatów opozycji), https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2024-0080_PL.html

Traktatu o Unii Europejskiej. W przedmiotowej sprawie, nawet jeśli rzeczywiście warunki podróży do Wenezueli przyjęte przez EL – w tym pokrycie kosztów podróży – zostały narzucone przez PSUV i nie było innych możliwości, jak twierdzi EL, to oczywiste jest, że alternatywnym rozwiązaniem zgodnym z prawem było zaniechanie wyjazdu do Wenezueli na takich warunkach, a tym samym nieprzyjęcie żadnej korzyści ekonomicznej od PSUV.

(ii) Wnioski dotyczące art. 20 ust. 5 lit. d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014

- (34) EL otrzymała korzyść ekonomiczną od lub w imieniu PSUV w wyżej wskazanej wysokości. W konsekwencji, ponieważ PSUV, jako podmiot spoza UE, nie jest i nie mógłby być partią członkowską EL, od której EL miałaby prawo przyjmować wkłady (zob. wyrok Sądu Unii Europejskiej z 25 listopada 2020 r., ACRE/Parlament, T-107/19), EL otrzymała darowiznę z zakazanego źródła w rozumieniu art. 20 ust. 5 lit. d) w związku z art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (35) Ponieważ ponadto EL nie dokonała zwrotu tej darowizny w ciągu 30 dni ani nie zgłosiła jej z zamiarem przekazania równowartości do budżetu Unii zgodnie z art. 20 ust. 6 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, EL przyjęła zakazaną darowiznę i tym samym naruszyła odpowiednie przepisy.

c) Brak środków naprawczych

- (36) EL nie skorzystała z możliwości wprowadzenia środków naprawczych zapewnionej przez Urząd zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 pismem z dnia 17 października 2025 r., w którym wyznaczono termin do dnia 18 listopada 2025 r.
- (37) W szczególności EL nie wdrożyła ani nawet nie zaproponowała żadnych działań mających na celu usunięcie naruszenia art. 20 ust. 5 lit. d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, jak również art. 29 ust. 2 tego rozporządzenia. Urząd był zatem zobowiązany do wydania decyzji dotyczącej nałożenia odpowiedniej kary zgodnie z art. 27 tego rozporządzenia.

d) Rodzaj i kwota kary

- (38) Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. b) pkt (i) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 kara finansowa za naruszenie wymierne ma zastosowanie w przypadku niespełnienia wymogów określonych art. 20 ust. 5 tego rozporządzenia. W związku z art. 27 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 wymiar kary wynosi 100 % kwot nieprawidłowo pobranych.
- (39) EL zgłosiła do Urzędu wydatki związane z tym działaniem w wysokości 673,20 EUR. Zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami o cenach w 2024 r. koszt podróży w obie strony z Europy do Wenezueli wynosił co najmniej 480 EUR na osobę, a nocleg w zwykłym hotelu – co najmniej 30 EUR za osobę.
- (40) Korzyść ekonomiczna otrzymana z Wenezueli stanowi różnicę między wpłatą dokonaną przez EL na rzecz delegacji a rzeczywistym kosztem podróży (Europa–

Wenezuela i z powrotem) oraz zakwaterowania (co najmniej 2 noce), tj. minimum 3 106,80 EUR (= 7×480 + 7×60 – 673,20).

e) Inne konsekwencje

- (41) Przedmiotowa kara pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich decyzji lub środków przyjętych przez urzędnika zatwierdzającego Parlamentu Europejskiego lub właściwe organy krajowe w ramach ich odpowiednich kompetencji.
- (42) Zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, szczegółowe informacje i uzasadnienie niniejszej decyzji podaje się do wiadomości publicznej na utworzonej w tym celu stronie internetowej, z należyтым uwzględnieniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

WSPARCIE FINANSOWE DLA WYDARZENIA DOTYCZĄCEGO HAITI W SIEDZIBIE PARTII NA SZCZEBLU KRAJOWYM WE FRANCJI

FAKTY I PROCEDURA

- (43) W dniu 2 lutego 2024 r. od godz. 18.00 w „Espace Niemeyer”, stanowiącym część siedziby PCF⁶ w Paryżu (Francja), odbyło się wydarzenie zatytułowane „Soirée Haïti et sa révolution”. EL opisała to wydarzenie jako „Konferencję, wystawę sztuki, pokaz tańca i muzyki z okazji 220. rocznicy niepodległości Haiti w siedzibie PCF w Paryżu z udziałem diaspory haitańskiej, haitańskich środowisk związkowych i społecznych oraz Tricontinental Centre”.
- (44) Wydarzenie było prowadzone przez [...], osoba ta została przedstawiona jako „membre de la direction nationale du PCF”. Otwarcie stanowiło wystąpienie zatytułowane „Histoire et significations internationales de la révolution haïtienne”, wygłoszone przez [...] – osobę określoną jako „membre de l'exécutif national du PCF, chargé des relations internationales”. Funkcja wiceprzewodniczącego EL pełniona przez [...] nie została w tym kontekście wymieniona ani w żaden sposób ujawniona. Po wstępie nastąpiło wystąpienie [...], politologue, docteur en science politique, professeur à l'Institution Saint-Marie d'Anthony, zatytułowane „Histoire et significations internationales de la révolution haïtienne”. Następnie odbyła się debata panelowa pod hasłem „D'hier à aujourd'hui: comment la révolution haïtienne résonne dans les luttes d'émancipation actuelles des peuples?”, w której uczestniczyli przedstawiciele instytucji państwowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego związanych z Ameryką Łacińską/Karaibami we Francji (Ambasada Kolumbii, Ambasada Haiti, stowarzyszenia francusko-haitańskie), a także [...] – osoba określona w programie jako „responsable des relations internationales du PGE”. Po tej części nastąpiły występ muzyczno-taneczny oraz poczęstunek. Logo EL nie było obecne podczas całego

⁶ <https://espace-niemeyer.fr/le-siege-du-pcf/>

wydarzenia na miejscu: nie pojawił się żaden plakat ani mównica oznaczone logotypem EL, ani żadne tło sceniczne czy stoisko z logo EL.

- (45) Na specjalnej stronie internetowej PCF⁷ ogłoszono to wydarzenie w następujący sposób: „Il y a 220 ans, le 1er janvier 1804, triomphait la Révolution haïtienne. En conquérant son indépendance, en brisant les chaînes de l'esclavage et du colonialisme et en établissant la première République noire, le peuple haïtien changeait la face du monde et écrivait l'histoire. Dans les Caraïbes, dans les Amériques, en Afrique, mais aussi en Europe, la victoire du peuple haïtien a constitué, et représente encore aujourd'hui, un symbole pour tous les peuples en lutte pour leur émancipation. Toutefois, dès le départ, la souveraineté d'Haïti a été niée, par les interventions extérieures, les dictatures, ou encore l'étau de la dette et le peuple haïtien voit actuellement ses droits les plus élémentaires bafoués. Dès lors, 220 ans après la Révolution, comment poursuivre la lutte pour la souveraineté et l'émancipation ?”.
- (46) Strona wydarzenia na witrynie PCF zawiera duże logo PCF w lewym górnym rogu, a także plakat z dziełem artystycznym i tytułem wydarzenia, bez żadnych logotypów, w górnej części centralnej. Logo EL jest widoczne w kontekście tego wydarzenia po przybliżeniu dokumentu z programem, który jest osadzony w dolnej części wspomnianej strony i dostępny po przewinięciu w dół, poniżej cytowanego powyżej tekstu. Na tym programie, który według zapewnień EL służył także jako zaproszenie, logo EL ma taki sam rozmiar jak logo PCF po jego prawej stronie, a także jak liczne logotypy podmiotów prywatnych, takich jak „Rhum Store” i „Pro Mart Haiti”, po jego lewej stronie. W poście na Facebooku PCF z 9 lutego 2024 r., opublikowanym po wydarzeniu, na zamieszczonych zdjęciach nie widać logo EL ani żadnych innych odniesień do EL. Towarzyszący postowi tekst obejmuje tytuł „Belle et forte soirée pour célébrer les 220 ans de l'indépendance d'Haïti, vendredi 2 février 2024 au siège du PCF - Parti Communiste Français”, a następnie podsumowanie wydarzenia skupiające się na „solidarité avec les luttes actuelles du peuple haïtien”. Post kończy się następującą listą: „Pafha France-Haïti Collectif Haïti de France European Left Ambassade de la République d'Haïti en France Consulat Général D'Haïti, [...], Academi art”.
- (47) EL w swoich sprawozdaniach przekazanych Urzędowi 27 czerwca 2025 r. oraz 25 lipca 2025 r. wskazała, że koszty EL związane z tym wydarzeniem wyniosły 3 417,33 EUR przy łącznych kosztach na poziomie 5 500 EUR.
- (48) W e-mailu z 12 września 2025 r. Urząd poprosił o następujące dodatkowe informacje: „i. materiały, broszury rozdawane podczas wydarzenia; ii. fotografie wykonane podczas wydarzenia”.
- (49) EL w odpowiedzi e-mailowej z 19 września 2025 r. wskazała:
- „a. Podczas wydarzenia nie rozdawano żadnych konkretnych materiałów/broszur poza programem udostępnionym online. Program przesłaliśmy już wcześniej w pierwotnej korespondencji i przesyłamy ponownie tutaj.*
- b. Zdjęcia również były już wysyłane, ale załączamy je ponownie w tej wiadomości – zarówno w formie linków, jak i samych plików zdjęciowych”.*

⁷

https://www.pcf.fr/soiree_haiti_et_sa_revolution

- (50) Załącznik do wiadomości e-mail EL z 19 września 2025 r. zawierał 10 fotografii z wydarzenia, ulotkę zapowiadającą to wydarzenie oraz program obejmujący główne tematy i listę prelegentów. Ulotka zawiera następujący opis wydarzenia: „Histoire, débat et interludes artistiques tambours, danse, exposition de peintures, buffet haïtien et dégustation de rhum”. Fotografie przedstawiają przebieg wydarzenia, w tym prelegentów na scenie, panele, uczestników oraz inne osoby, w tym muzyków. Na jednej z fotografii widać [...]. Osoba ta pełni funkcję wiceprzewodniczącego EL, ale w programie widnieje bez odniesienia do EL jako „membre de l'exécutif national du PCF, chargé des relations internationales”.

Wszczęcie postępowania, prawo do bycia wysłuchanym i możliwość zastosowania środków naprawczych

- (51) Pismem z 17 października 2025 r. Urząd poinformował EL o wszczęciu postępowania dotyczącego odnośnego działania i przedstawił podsumowanie dostępnych faktów oraz wstępną ocenę wskazującą, że na podstawie dostępnych faktów można stwierdzić, że finansowanie zapewnione na działanie przez LE stanowi naruszenie art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (52) Urząd umożliwił EL zgłoszenie uwag do 18 listopada 2025 r. oraz zastosowanie odpowiednich środków naprawczych w celu usunięcia naruszenia zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w tym samym terminie.
- (53) W odpowiedzi skierowanej do Urzędu 18 listopada 2025 r. EL przedstawiła następujące pismemne oświadczenie:
- „W załączeniu przekazujemy podpisane pismo autorstwa [...], który był również prelegentem podczas wskazanego przez Państwa wydarzenia dotyczącego Haiti, choć nie występował jako przedstawiciel EL, lecz PCF, w którym to piśmie wyjaśnia powiązania tego wydarzenia ze sprawami leżącymi w interesie UE. Do pisma załączamy także jego wystąpienie kończące to wydarzenie.*
- Otrzymaliśmy również ostateczny, całościowy budżet wydarzenia od naszej partii członkowskiej PCF, z którego wynika, że nasz udział finansowy był niższy niż pierwotnie zgłoszony, a tym samym nasza reprezentacja była w rzeczywistości bardziej adekwatna do poniesionych przez nas wydatków.*
- Podobnie jak Państwo, zauważamy, że nie było całkowitego braku naszego logo podczas wydarzenia; nasze logo pojawiło się w programie online i w zaproszeniu – co było kluczowe dla uczestników – a jeden z czterech prelegentów obecnych na wydarzeniu był z naszego ramienia. Co więcej, załączone dokumenty pokazują kontekst powiązany z interesami UE”.*
- (54) EL ponadto stwierdziła: „W świetle powyższych faktów uważamy za nadmierne uznanie 100 % poniesionych przez nas wydatków za niekwalifikowalne. Jak już wspomniano, przyznajemy, że zabrakło jednego konkretnego elementu, dlatego potraktowaliśmy to postępowanie jako naukę na przyszłość i zobowiązujemy się do bardziej rygorystycznego sprawdzania, przy współfinansowaniu przez innych partnerów, czy nasze ostatnie globalne zestawienie budżetowe jest rzeczywiście najbardziej aktualne”.
- (55) W odpowiedzi z 18 listopada 2025 r. EL przekazała Urzędowi arkusz zatytułowany „Haiti et sa révolution 02/02/2024 Budget plan”, zawierający nowe dane dotyczące

budżetu działania. Arkusz ten wskazuje wydatki EL: (i) 1 880 EUR na „Traiteur + Exposition + Performance” oraz (ii) 1 537,33 EUR na „Dépenses voyage (1 intervenante + 1 staff)”, co łącznie daje 3 417,33 EUR. Po stronie PCF arkusz przewiduje „traiteur 2 880 EUR” oraz 7 750 EUR za „Mise à disposition des locaux”, w tym „Coupole” (5 100 EUR) i „cafeteria” (2 650 EUR), co daje łącznie 8 750 EUR. Z dokumentu wynika, że PCF pokrył 1 000 EUR z całkowitego kosztu 2 880 EUR za „traiteur”. Łączna wartość kosztów wydarzenia i wszystkich pozostałych wydatków PCF i EL, według nowego dokumentu, wyniosłaby 12 167,33 EUR. Należy jednak zauważyć, że ta kwota obejmuje 7 750 EUR rzekomo poniesionych przez PCF za wynajem przestrzeni w „Espace Niemeyer”, która jest jednak częścią własnej siedziby PCF.

- (56) Odpowiedź EL do Urzędu z 18 listopada 2025 r. zawierała także pismo [...] do [...] z 17 listopada 2025 r. o następującej treści:
- „Je me permets de vous adresser ce courrier afin de partager avec vous les perspectives issues de la conférence « Haïti et sa révolution », et d’en souligner la portée significative pour les politiques de l’Union européenne. Cet événement a réuni notamment [...] du collectif citoyen Haïti-France, ainsi que [...] au ministère des Affaires étrangères et des Cultes de la République d’Haïti. Cette rencontre nous a permis de mettre en lumière des enjeux essentiels qui interpellent l’Union européenne. L’Union européenne possède une délégation en république d’Haïti. Le contenu des relations actuelles entre l’UE et la république d’Haïti est formalisé dans le cadre de l’accord global de l’Union européenne avec les pays Afrique-Caraïbes-Pacifique (ACP), dit accord de Cotonou, conclu en 2000 et renégocié en 2021. Le Parlement européen s’est positionné sur la situation en Haïti fin 2019. Mais à la suite des évolutions de la situation politique, le Parlement européen a adopté une résolution sur la situation en Haïti, le 20 mai 2021. Un appel de députés européens concernant la situation en Haïti a été publié par le journal « L’Humanité » le 2 juillet 2021. Au-delà de la commémoration du bicentenaire de la révolution haïtienne, les différents intervenants ont pu réinterroger les politiques de l’UE et d’un certain nombre d’États membres, notamment la France, envers Haïti. La conférence de février 2024 nous avait permis de nouer un dialogue direct avec des actrices et acteurs haïtiens, mettant en lumière l’importance cruciale d’une main tendue de l’UE pour construire des partenariats fondés sur le codéveloppement et la réalisation des Objectifs de développement durable. La France et l’Union européenne disposeraient là d’une incontournable opportunité pour agir dans le sens du droit, en rompant une fois pour toutes avec le mythe de la prétendue « ingouvernabilité » d’Haïti, entretenu de longue date”.
- (57) W dokumentacji przekazanej przez EL 18 listopada 2025 r. znalazła się również transkrypcja wystąpienia [...] podczas tego wydarzenia. W swoim wystąpieniu [...] odniósł się do znaczenia rewolucji haitańskiej dla rozwoju narodu haitańskiego oraz roli tego kraju na arenie międzynarodowej. W dalszej części tekstu omówione zostały warunki życia ludności Haiti oraz możliwe przyczyny tej sytuacji. W swoim wystąpieniu [...] wskazywał również: „Il y a urgence d’une autre politique de la France et de l’UE. Le ministère des Affaires Etrangères et de l’Europe décrit ainsi sur son site les relations franco-haïtiennes : « Proches par une langue et une histoire partagées, voisins par la présence des collectivités françaises d’Amérique, Haïti et la France entretiennent des liens étroits d’amitié et de solidarité ». Mais de quoi parle-t-on ?” i “Education, santé...ce sont quelques uns des liens qui unissent ces deux pays mais qui

peuvent, à travers la réalisation des Objectifs de Développement Durable de l'ONU, unir nos relations entre l'UE et Haïti, et au-delà toute l'Amérique Latine”.

- (58) W odpowiedzi z 18 listopada 2025 r. EL nie wskazała, aby odzyskała przekazane wsparcie finansowe, ani nie poinformowała o zastosowaniu lub proponowaniu jakichkolwiek innych działań naprawczych.

OCENA FAKTÓW W ŚWIETLE RAM PRAWNYCH

- (59) Art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowi, że „środki z budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub z jakiegokolwiek innego źródła przeznaczone na finansowanie europejskich partii politycznych nie mogą być wykorzystywane do bezpośredniego lub pośredniego finansowania innych partii politycznych, w szczególności krajowych partii politycznych lub kandydatów”.
- (60) Art. 27 ust. 2 lit. b) pkt (ii) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowi, że:
- „2. Urząd nakłada kary finansowe w następujących sytuacjach: [...]
- b) naruszenia wymierne: [...]
- (ii) w przypadku niespełnienia wymogów określonych w art. 21 i 22”.
- (61) Art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowi:
- „1. Przed podjęciem ostatecznej decyzji dotyczącej kar, o których mowa w art. 27, Urząd lub urzędnik zatwierdzający Parlamentu Europejskiego umożliwia danej europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej wprowadzenie niezbędnych środków w celu zaradzenia sytuacji w rozsądnym terminie, który zazwyczaj nie powinien być dłuższy jeden miesiąc. W szczególności Urząd lub urzędnik zatwierdzający Parlamentu Europejskiego umożliwia poprawienie błędów pisarskich i arytmetycznych, przedstawienie dodatkowych dokumentów lub informacji, jeżeli zajdzie taka potrzeba, lub poprawienie wszelkich drobnych błędów.
2. Jeżeli europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna nie podejmie środków naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1, wydana zostaje decyzja dotycząca nałożenia odpowiednich kar, o których mowa w art. 27”.

a) Uwagi wstępne dotyczące ram regulacyjnych

- (62) Z art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 wynika, że środki z budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub z jakiegokolwiek innego źródła przeznaczone na finansowanie europejskich partii politycznych nie mogą być wykorzystywane do bezpośredniego lub pośredniego finansowania innych partii politycznych, w szczególności krajowych partii politycznych lub kandydatów.
- (63) W szczególności w odniesieniu do finansowania pośredniego należy przypomnieć, że przyznanie jakiegokolwiek korzyści krajowej partii politycznej, bez poniesienia przez nią jej kosztów, stanowi pośrednie finansowanie jej działalności (zob. wyrok Sądu z dnia 27 listopada 2018 r., MENL/Parlament, T-829/16, EU:T:2018:840, pkt 72). Do pośredniego finansowania partii krajowej dochodzi, jeżeli uzyskuje ona korzyść

finansową pomimo braku bezpośredniego transferu środków, na przykład poprzez unikanie pewnych wydatków, które w innym wypadku musiałyby ponieść (tamże). Do celów tej oceny należy uwzględnić szereg wskazówek w szczególności czasowych, geograficznych i odnoszących się do treści finansowanej czynności (tamże, pkt 83, oraz wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r., ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, pkt 71).

- (64) Ocena na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 nie zależy od przynależności partii do danej europejskiej partii politycznej lub innego ich powiązania z daną europejską partią polityczną. Bezpośrednie lub pośrednie finansowanie wszystkich partii jest zabronione niezależnie od tego, czy są one członkami, czy nie, czy działają na szczeblu europejskim czy krajowym, czy też znajdują się w Unii Europejskiej lub poza nią, czego potwierdzeniem jest również motyw 28 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (65) Z art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w związku z art. 27 ust. 2 lit. b) pkt (ii) tego rozporządzenia wynika ponadto, że „zamiar” lub jego brak nie jest istotnym czynnikiem w kontekście tego, czy Urząd nakłada kary za naruszenie art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014. Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014 zawiera tylko jedno odniesienie do umyślnego działania, tj. w art. 27 ust. 2 lit. a) pkt (vi), co jednak nie ma znaczenia w niniejszej sprawie.
- (66) Na podstawie art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014 jest wiążącym i bezpośrednio stosowanym aktem prawnym Unii. Jego skutek prawny nie zależy od wytycznych Urzędu. Niemniej jednak Urząd przedstawił wytyczne dotyczące okoliczności o praktycznym znaczeniu, zarówno publicznie, jak i w komunikatach skierowanych bezpośrednio do europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych, w których konsekwentnie przypomniano, że wspólne działania z partiami lub fundacjami na szczeblu krajowym nie są zakazane same w sobie, ale istnieją ograniczenia w tym zakresie. W szczególności w piśmie Urzędu do wszystkich europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych z dnia 30 listopada 2022 r., pod tytułem „Designing joint activities with an appropriate financing share – »Payer in the driver seat«” [Projektowanie wspólnych działań z odpowiednim udziałem w finansowaniu – „Płatnik na miejscu kierowcy”], stwierdzono w odniesieniu do art. 22 wspomnianego rozporządzenia, że „[...] zgodnie z tym przepisem europejskie partie polityczne muszą zapewnić, aby takie działania nie skutkowały pośrednim finansowaniem innej partii (art. 22 ust. 1 rozporządzenia), a europejskie fundacje polityczne – aby takie działania nie skutkowały pośrednim finansowaniem partii lub innej fundacji (art. 22 ust. 2 rozporządzenia)”. W piśmie stwierdzono ponadto, że widoczność, poziom kontroli nad merytoryczną treścią oraz udział w finansowaniu odzwierciedlający rzeczywiste zaangażowanie europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej w porównaniu z partiami lub organizacjami na poziomie krajowym są istotnymi czynnikami przy określaniu zgodności z przepisami. W piśmie dodano, że „[...] im większy udział europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej w finansowaniu wspólnego działania, tym większy musi być ich wpływ na dane działanie, zarówno pod względem widoczności, jak i merytorycznej zawartości”. W piśmie przypomniano również, że takie wytyczne „[...] nie są wyczerpujące, a w każdym przypadku punktem odniesienia pozostaje rozporządzenie”. W tym kontekście należy również zauważyć, że od rozważnego podmiotu można oczekiwać

zrozumienia pojęcia finansowania pośredniego nawet w przypadku braku szczegółowych wytycznych (zob. wyrok Sądu z dnia 27 listopada 2018 r., MENL/Parlament, T-829/16, EU:T:2018:840, pkt 72).

b) Zastosowanie do okoliczności faktycznych sprawy

(i) Finansowanie przez EL partii politycznej na szczeblu krajowym

- (67) Wydarzenie „Haïti et sa révolution”, które odbyło się 2 lutego 2024 r. w Paryżu w „Espace Niemeyer”, jawi się obserwatorowi jako wydarzenie organizowane przez PCF. Wynika to po pierwsze z miejsca – lokal stanowi część krajowej siedziby Parti communiste français (PCF). Po drugie, EL nie było w żaden sposób wyeksponowane – nie było plakatu, oznaczenia na mównicy, stoiska ani elementów scenograficznych. Po trzecie, osobą prowadzącą wydarzenie był przedstawiciel PCF, a prezentację wprowadzającą wygłosił wskazany w programie czołowy członek PCF. W związku z powyższym, obecność logo EL na dokumencie programu – pomiędzy podmiotami prywatnymi a logo PCF, nie większego rozmiarem niż pozostałe, dostępnego online na stronie wydarzenia PCF poniżej dużego logo PCF i tylko po powiększeniu i przewinięciu pod tekst opisujący wydarzenie – nie zmienia ogólnego odbioru. Tym bardziej, że czytelnik nie ma żadnej podstawy, by wiązać logo „Rhum store” i innych podmiotów prywatnych widniejących obok EL z rolą współorganizatora, tym bardziej współgospodarza wydarzenia. Brak realnej widoczności EL potwierdza również post PCF w mediach społecznościowych z 9 lutego 2024 r., opatrzony tytułem „Belle et forte soirée pour célébrer les 220 ans de l’indépendance d’Haïti, vendredi 2 février 2024, au siège du PCF”. Wymienienie EL na końcu tej wiadomości – wśród stowarzyszeń i ambasady, bez jakiegokolwiek wyróżnienia w relacji do PCF czy innych obecnych – tylko potwierdza brak rzeczywistej widoczności EL i to, że wydarzenie odbierane było jako wyłącznie inicjatywa PCF.
- (68) Również pod względem merytorycznym tematyka wydarzenia nie była związana ze sprawami UE, a ponadto brak było jakiegokolwiek zauważalnego wpływu EL na treść i zakres wydarzenia. Na podstawie dostępnych materiałów można stwierdzić, że podczas wydarzenia nie poruszano kwestii polityki UE ani perspektyw z nią związanych. Wystąpienie [...] zawierało marginalne, ogólne odniesienie do UE, ale w kontekście francuskiej polityki zagranicznej. UE, polityka UE wobec Haiti, wpływ sytuacji na Haiti na Unię, czy też postulaty zmian polityki UE w demokratycznym procesie nie pojawiały się jako odrębny temat. Wręcz przeciwnie – wydarzenie skupiało się na kulturze, polityce, socjologii i gospodarce Haiti oraz – jak wynika z postu PCF w mediach społecznościowych – „solidarité avec les luttes actuelles du peuple haïtien”. Co więcej, nie odbyło się żadne wystąpienie ani punkt programu w wykonaniu lub w imieniu EL. W szczególności udział [...] nie odpowiada twierdzeniu EL, jakoby była ona „jednym z czterech prelegentów obecnych na wydarzeniu”, o czym mowa w odpowiedzi z 18 listopada 2025 r.; była ona jedynie jednym z uczestników debaty panelowej wraz z przedstawicielami środowisk latynoamerykańskich/karaibskich (Ambasada Haiti, Ambasada Kolumbii, stowarzyszenia haitańskie we Francji...). Debacie tej towarzyszyły samodzielne wystąpienia członków PCF i środowiska akademickiego, a za ogólną moderację całego wydarzenia odpowiadał PCF. Zatem nawet przy założeniu, że skrót „PGE” przy nazwisku [...] na programie umożliwiał zrozumienie i powiązanie jej obecności z EL, związek EL z treścią wydarzenia był tak marginalny i podrzędny, że nie można mówić

o współorganizacji na równi z PCF, co mogłoby mieć miejsce w przypadku wyraźnej roli EL w ustalaniu programu, wystąpienia inauguracyjnego, podsumowania lub innej wyraźnej formy wpływu na treść wydarzenia.

- (69) Dalsze wyjaśnienia przedstawione przez EL 18 listopada 2025 r. nie zmieniają tej oceny. W szczególności fakt, że w sensie abstrakcyjnym Haiti mogłoby mieć znaczenie dla polityki UE, UE jest obecna w Haiti, czy też że Parlament Europejski przyjmował rezolucje dotyczące Haiti, jak argumentuje [...], nie zmienia charakteru tego konkretnego wydarzenia, gdzie wpływ na UE lub ze strony UE nie był ani tematycznym celem, ani de facto przedmiotem dyskusji. Przyjęcie innego stanowiska prowadziłoby do absurdu, w którym każde wydarzenie organizowane przez partię polityczną na szczeblu krajowym, związane z polityką lokalną państwa trzeciego, mogłoby być finansowane przez europejską partię polityczną, jeśli tylko UE utrzymuje stosunki dyplomatyczne z tym państwem lub Parlament Europejski przyjął rezolucję w tej sprawie – co oczywiście byłoby sprzeczne z celem zakazu pośredniego finansowania partii krajowych przez partie europejskie przy wydarzeniach związanych z państwami trzecimi.
- (70) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez EL przeznaczyła ona na wydarzenie 3 417,33 EUR, w tym (i) 1 880,00 EUR jako wkład w koszty cateringu oraz (ii) 1 537,33 EUR na pokrycie kosztów podróży dwóch osób. Pozostałą część kosztów, zgodnie z informacjami EL, poniósł PCF. Według najnowszego dokumentu przekazanego przez PCF pt. „Haiti et sa révolution 02/02/2024 Budget plan” całkowity koszt wydarzenia wyniósł 12 167,33 EUR.

(ii) Wnioski dotyczące art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014

- (71) EL nie posiadała istotnej widoczności podczas wydarzenia ani nie miała realnego wpływu na jego przebieg. Dlatego też relacja między wkładem EL a udziałem PCF traci znaczenie: każdy wkład przekazany przez EL na to wydarzenie w rzeczywistości przyniósł korzyść finansową PCF, gdyż wydarzenie to było w istocie przedsięwzięciem PCF dotyczącym Haiti. W związku z tym bez znaczenia dla niniejszej decyzji pozostaje, czy wydatki zadeklarowane przez PCF na wynajem pomieszczeń we własnej siedzibie mogą być uznane za udział kosztowy PCF w tym wydarzeniu. Wniosku tego nie zmieniają również skorygowane dane przekazane przez EL 18 listopada 2025 r.
- (72) W świetle powyższego stwierdza się naruszenie art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, gdyż wszelkie środki finansowe przekazane przez EL na rzecz tego wydarzenia przyniosły korzyść PCF przez zwolnienie PCF z kosztów związanych z organizacją, co stanowi pośrednie finansowanie PCF.

c) Brak środków naprawczych

- (73) EL nie skorzystała z możliwości wprowadzenia środków naprawczych zapewnionej przez Urząd zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 pismem z 17 października 2025 r., w którym wyznaczono termin do 18 listopada 2025 r. W szczególności EL nie odzyskała od PCF żadnej kwoty w związku z tym wydarzeniem, ani nie wdrożyła, ani nawet nie zaproponowała żadnego innego środka naprawczego w celu usunięcia naruszenia art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.

- (74) Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 Urząd był zatem zobowiązany do wydania decyzji dotyczącej nałożenia odpowiedniej kary zgodnie z art. 27 tego rozporządzenia.

d) Rodzaj i kwota kary

- (75) Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. b) pkt (ii) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 kara finansowa za naruszenie wymierne ma zastosowanie w przypadku niespełnienia wymogów określonych w art. 22 tego rozporządzenia. W związku z art. 27 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 wymiar kary wynosi 100 % kwot nieprawidłowo pobranych.
- (76) W związku z tym kwotą kary wynikającą z art. 27 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, stosowaną w przypadku naruszeń art. 22 tego rozporządzenia jest nominalna kwota finansowania przeznaczonego przez EL na rozpatrywane działanie.
- (77) Kwota wydatków zgłoszonych przez EL do Urzędu w związku z tym wydarzeniem wyniosła 3 417,33 EUR, z czego 1 537,33 EUR dotyczyło kosztów podróży dwóch uczestników. Ze względu na charakter tych ostatnich wydatków, które można oddzielić od wsparcia finansowego udzielonego samemu wydarzeniu, wskazana kwota nie jest uwzględniana przy określaniu podstawy kary zgodnie z art. 27 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014. Kwota uwzględniana przy ustalaniu poziomu kary wynosi zatem 1 880 EUR.

e) Inne konsekwencje

- (78) Przedmiotowa kara pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich decyzji lub środków przyjętych przez urzędnika zatwierdzającego lub właściwe organy krajowe w ramach ich odpowiednich kompetencji.
- (79) Zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, szczegółowe informacje i uzasadnienie niniejszej decyzji podaje się do wiadomości publicznej na utworzonej w tym celu stronie internetowej, z należyтым uwzględnieniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1: Kara za przyjęcie darowizny od państwa trzeciego

1. Na Europejską Partię Lewicy nakłada się karę finansową zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. b) pkt (i) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
2. Do celów ustępu pierwszego wysokość nałożonej kary wynosi 3 106,80 EUR.

Artykuł 2: Kara za finansowanie partii politycznej na szczeblu krajowym

1. Na Europejską Partię Lewicy nakłada się karę finansową zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. b) pkt (ii) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
2. Do celów ustępu pierwszego wysokość nałożonej kary wynosi 1 880 EUR.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Europejskiej Partii Lewicy, Square de Meeûs 25, 1000 Bruksela (Belgia).

Artykuł 4

Tekst niniejszej decyzji zostanie opublikowany na stronie internetowej Urzędu po usunięciu nazwisk osób fizycznych, które w nim występują.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja staje się skuteczna w dniu jej notyfikacji Europejskiej Partii Lewicy.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2025 r.

*W imieniu Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i
Europejskich Fundacji Politycznych
Dyrektor*

Pascal Schonard

Urząd zwraca uwagę Europejskiej Partii Lewicy na art. 35 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014: „Prawo do odwołania

Decyzje przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przedmiotem postępowania sądowego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z odnośnymi postanowieniami TFUE”.